

**Retningslinjer 05/2021 om samspillet mellem anvendelsen
af artikel 3 og bestemmelserne om internationale
overførsler i henhold til kapitel V i GDPR**

Udgave 2.0

Vedtaget 14. februar 2023

Versionshistorik

Udgave 2.0	14 02 2023	Vedtagelse af retningslinjerne efter offentlig høring
Udgave 1.0	18 11 2021	Vedtagelse af retningslinjerne med henblik på offentlig høring

SAMMENFATNING

GDPR indeholder ikke en juridisk definition af begrebet "overførsel af personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation". Databeskyttelsesrådet udarbejder derfor disse retningslinjer for at præcisere de scenarier, som det mener, at kravene i kapitel V bør anvendes på, og med henblik herpå har det identificeret tre kumulative kriterier for at kvalificere en behandlingsaktivitet som en overførsel:

- 1) En dataansvarlig eller en databehandler ("eksportør") er omfattet af GDPR for den pågældende behandling.
- 2) Eksportøren videregiver eller stiller på anden måde personoplysninger, der er omfattet af denne behandling, til rådighed for en anden dataansvarlig, fælles dataansvarlig eller databehandler ("importør").
- 3) Importøren befinder sig i et tredjeland, uanset om denne importør er omfattet af GDPR for den givne behandling i overensstemmelse med artikel 3, eller er en international organisation.

Hvis de tre kriterier, som Databeskyttelsesrådet har identificeret, er opfyldt, er der tale om en overførsel, og kapitel V i GDPR finder anvendelse. Det betyder, at overførslen kun kan finde sted på visse betingelser, f.eks. i forbindelse med en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet fra Europa-Kommissionen (artikel 45) eller ved at give de fornødne garantier (artikel 46). Bestemmelserne i kapitel V har til formål at sikre fortsat beskyttelse af personoplysninger, efter at de er blevet videregivet til et tredjeland eller en international organisation.

Hvis de tre kriterier derimod ikke er opfyldt, er der ikke tale om en overførsel, og kapitel V i GDPR finder ikke anvendelse. I denne forbindelse er det imidlertid vigtigt at minde om, at den dataansvarlige ikke desto mindre skal overholde de øvrige bestemmelser i GDPR og fortsat er fuldt ansvarlig for sine behandlingsaktiviteter, uanset hvor de finder sted. Selv om en bestemt transmission af data måske ikke kan betragtes som en overførsel i henhold til kapitel V, kan en sådan behandling stadig være forbundet med øgede risici, da den finder sted uden for EU, f.eks. på grund af modstridende nationale love eller uforholdsmæssig myndighedsadgang i tredjelandet. Disse risici skal tages i betragtning, når der træffes foranstaltninger i henhold til bl.a. artikel 5 ("Principper for behandling af personoplysninger"), artikel 24 ("Den dataansvarliges ansvar") og artikel 32 ("Behandlingssikkerhed") — for at en sådan behandling er lovlig i henhold til GDPR.

Disse retningslinjer omfatter forskellige eksempler på datastrømme til tredjelande, som også er illustreret i et bilag for at give yderligere praktisk vejledning.

Indholdsfortegnelse

Sammenfatning	3
1 Indledning.....	5
2 Kriterier for at kvalificere en behandlingsaktivitet som overførsel af personoplysninger til et tredjeland eller til en international organisation.....	6
2.1 En dataansvarlig eller en databehandler ("eksportør") er omfattet af GDPR for den pågældende behandling	7
2.2 Eksportøren videregiver eller stiller på anden måde personoplysninger, der er omfattet af denne behandling, til rådighed for en anden dataansvarlig, fælles dataansvarlig eller databehandler ("importør").....	8
2.3 Importøren befinder sig i et tredjeland, uanset om denne importør er omfattet af GDPR for den givne behandling i overensstemmelse med artikel 3, eller er en international organisation ...	12
3 Konsekvenser i tilfælde af overførsel af personoplysninger	14
4 Garantier, der skal gives, hvis personoplysninger behandles uden for EØS, men der ikke finder nogen overførsel sted	16
Bilag: Illustrationer af eksempel 1-12	18

Det Europæiske Databeskyttelsesråd har —

under henvisning til artikel 70, stk. 1, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (herefter "GDPR" eller "forordningen"),

under henvisning til EØS-aftalen, særlig bilag XI og protokol 37, som ændret ved afgørelse nr. 154/2018 truffet af Det Blandede EØS-Udvalg den 6. juli 2018¹,

under henvisning til artikel 12 og artikel 22 i Databeskyttelsesrådets forretningsorden,

VEDTAGET FØLGENDE RETNINGSLINJER:

1 INDLEDNING

1. I henhold til artikel 44 i GDPR² finder de betingelser, der er fastsat i kapitel V, anvendelse på enhver "overførsel af personoplysninger, som underkastes behandling eller planlægges behandlet efter overførsel til et tredjeland eller en international organisation"³. Det overordnede formål med kapitel V er at sikre, at det beskyttelsesniveau, der garanteres af GDPR, ikke undermineres, når personoplysninger overføres "til tredjelands eller internationale organisationer"⁴.
2. Bestemmelserne i kapitel V har derfor til formål at sikre fortsat beskyttelse af personoplysninger, efter at de er blevet videregivet til et tredjeland eller en international organisation. Når personoplysninger behandles i EU, er de ikke kun beskyttet af reglerne i GDPR, men også af andre regler, både på EU- og medlemsstatsplan, som skal være i overensstemmelse med GDPR (herunder eventuelle undtagelser heri) og i sidste ende med Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder. Når personoplysninger videregives eller stilles til rådighed for enheder uden for EU's område eller for internationale organisationer, vil beskyttelsesniveauet for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder sandsynligvis ikke i det væsentlige svare til beskyttelsesniveauet i den overordnede retlige ramme i Unionen.
3. Kontinuitet i beskyttelsen kan sikres på forskellige måder, f.eks. gennem de retlige rammer i et tredjeland eller en international organisation, der er omfattet af en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet fra Europa-Kommissionen (artikel 45), eller ved et overførselsværkøjt mellem

---

¹ Henvisninger til "EU" og "medlemsstater" i dette dokument skal forstås som henvisninger til henholdsvis "EØS" og "EØS-medlemsstater".

² "Enhver overførsel af personoplysninger, som underkastes behandling eller planlægges behandlet efter overførsel til et tredjeland eller en international organisation, må kun finde sted, hvis betingelserne i dette kapitel med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne forordning opfyldes af den dataansvarlige og databehandleren, herunder ved videreoverførsel af personoplysninger fra det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation til et andet tredjeland eller en anden international organisation."

³ "international organisation": en folkeretlig organisation og organer, der er underordnet den, eller ethvert andet organ, der er oprettet ved eller med hjemmel i en aftale mellem to eller flere lande.

⁴ Ud over betragtning 101 understreges dette især af artikel 44, stk. 2, der har følgende ordlyd: "Alle bestemmelserne i dette kapitel anvendes for at sikre, at det beskyttelsesniveau, som fysiske personer garanteres i medfør af denne forordning, ikke undermineres."

dataeksportøren og importøren, der giver de fornødne garantier (artikel 46)⁵. Når der gøres brug af et af de overførselsgrundlag, der er anført i artikel 46 i GDPR, skal det vurderes, om de sikrer et beskyttelsesniveau for de overførte oplysninger, der i det væsentlige svarer til det, der er garanteret inden for EU, eller om der er behov for at gennemføre supplerende foranstaltninger⁶.

4. Hvis en dataansvarlig eller en databehandler overfører oplysninger til en importør i et tredjeland, hvis behandling er omfattet af artikel 3, stk. 2, i GDPR, kan beskyttelsen i henhold til GDPR ligeledes undermineres af den retlige ramme, der gælder for importøren. Dette kan f.eks. være tilfældet, når tredjelandet har regler om offentlige myndigheders adgang til personoplysninger, der går ud over, hvad der er nødvendigt og forholdsmæssigt i et demokratisk samfund (for at sikre et af de vigtige mål, der også er anerkendt i EU-retten eller medlemsstaternes lovgivning, såsom dem, der er anført i artikel 23, stk. 1, i GDPR). Bestemmelserne i kapitel V har til formål at kompensere for denne risiko og supplere det territoriale anvendelsesområde for GDPR som defineret i artikel 3.
5. De følgende afsnit har til formål at præcisere dette samspil mellem artikel 3 og bestemmelserne i GDPR om internationale overførsler i kapitel V. Formålet er at hjælpe dataansvarlige og databehandlere med at identificere, om en behandlingsaktivitet udgør en overførsel til et tredjeland eller en international organisation, og om de som følge heraf skal overholde bestemmelserne i kapitel V i GDPR. Denne præcisering er også vigtig for tilsynsmyndighedernes konsekvente fortolkning og anvendelse af GDPR.
6. Under alle omstændigheder, og som forklaret nærmere i afsnit 4, er det vigtigt at huske på, at selv om en bestemt datastrøm, der er omfattet af artikel 3, ikke altid udgør en overførsel i henhold til kapitel V, kan behandlingen af oplysninger uden for EU stadig være forbundet med øgede risici, for hvilke der skal træffes sikkerhedsforanstaltninger. Uanset om behandlingen finder sted i EU eller ej, skal dataansvarlige og databehandlere, der er omfattet af GDPR for en given behandling, altid overholde alle relevante bestemmelser i GDPR, herunder forpligtelsen i artikel 32 til at gennemføre tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der bl.a. tager hensyn til risiciene i forbindelse med behandlingen.

2 KRITERIER FOR AT KVALIFICERE EN BEHANDLINGSAKTIVITET SOM OVERFØRSEL AF PERSONOPLYSNINGER TIL ET TREDJELAND ELLER TIL EN INTERNATIONAL ORGANISATION

7. GDPR indeholder ikke en juridisk definition af begrebet "overførsel af personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation"⁷, og den relevante retspraksis er begrænset⁸. Den

---

⁵ Hvis kontinuiteten i beskyttelsen ikke kan sikres ved hjælp af det anvendte overførselsinstrument, f.eks. hvis en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet i henhold til artikel 45 til bagekaldes, en certificeringsmekanisme i henhold til artikel 46, stk. 2, litra f), ikke længere er gyldig, eller hvis vedtagne supplerende foranstaltninger ikke/ikke længere er effektive, skal der træffes foranstaltninger for at undgå, at beskyttelsesniveauet undergraves, og for at sikre, at den pågældende behandling er lovlig, f.eks. skal der indføres et andet overførselsværktøj og/eller effektive supplerende foranstaltninger.

⁶ Se Databeskyttelsesrådets henstilling 01/2020 om foranstaltninger, der supplerer overførselsværktøjer for at sikre overholdelse af EU's beskyttelsesniveau for personoplysninger, Databeskyttelsesrådets henstilling 02/2020 om de europæiske væsentlige garantier for overvågningsforanstaltninger og Domstolens dom af 16. juli 2020, Data Protection Commissioner mod Facebook Ireland Ltd, Maximilian Schrems, C-311/18, EU:C:2020:559.

⁷ Artikel 44, punktum 1.

⁸ Som f.eks. Domstolens dom af 6. november 2003, Bodil Lindqvist, C-101/01, EU:C:2003:596, ifølge hvilken en overførsel er en behandlingsaktivitet, og der ikke finder nogen overførsel sted til et tredjeland i henhold til det tidligere direktiv 95/46, hvor oplysninger offentliggøres på et websted, der er lagret hos en hostingudbyder, der er etableret i EU.

manglende definition af overførsel i GDPR fører til retsuskikkerhed med hensyn til det præcise omfang af de forpligtelser, der følger af kapitel V, og samspillet mellem artikel 3 og kapitel V. Det er derfor vigtigt at præcisere dette begreb.

8. I betragtning af at Databeskyttelsesrådet i henhold til artikel 70, stk. 1, litra b), i GDPR har til opgave at rådgive Europa-Kommissionen om ethvert spørgsmål vedrørende beskyttelse af personoplysninger i Unionen, herunder om alle aspekter af forordningen, som det mener kræver yderligere præcisering, opfordrer Databeskyttelsesrådet Europa-Kommissionen til at være særlig opmærksom på dette spørgsmål i forbindelse med rapporten om evaluering og revision af GDPR, jf. artikel 97.
9. I betragtning af at artikel 70, stk. 1, litra e), i GDPR fastsætter Databeskyttelsesrådets opgave med at udstede retningslinjer, henstillinger og bedste praksis for at fremme konsekvent anvendelse af denne forordning, giver Databeskyttelsesrådet under alle omstændigheder denne vejledning for at præcisere de scenarier, som det mener, at kravene i kapitel V bør finde anvendelse på. Med henblik herpå har det identificeret følgende tre kumulative kriterier for at kvalificere en behandlingsaktivitet som en overførsel:
  - 1) En dataansvarlig eller en databehandler ("eksportør") er omfattet af GDPR for den pågældende behandling.
  - 2) Eksportøren videregiver eller stiller på anden måde personoplysninger, der er omfattet af denne behandling, til rådighed for en anden dataansvarlig, fælles dataansvarlig eller databehandler ("importør").
  - 3) Importøren befinder sig i et tredjeland, uanset om denne importør er omfattet af GDPR for den givne behandling i overensstemmelse med artikel 3, eller er en international organisation.
10. I denne forbindelse er det vigtigt at minde om, at i henhold til artikel 3 skal spørgsmålet om, hvorvidt GDPR finder anvendelse eller ej, altid vurderes i forhold til en bestemt behandlingsaktivitet snarere end i forhold til en specifik enhed (f.eks. en virksomhed)⁹.
11. Databeskyttelsesrådet minder også om, at anvendelsen af GDPR ikke berører bestemmelserne i folkeretten, såsom bestemmelserne om privilegier og immuniteter for diplomatiske og konsulære repræsentationer uden for EU samt internationale organisationer (uanset hvor de befinder sig)¹⁰.

2.1 En dataansvarlig eller en databehandler ("eksportør") er omfattet af GDPR for den pågældende behandling

12. Det første kriterium kræver, at den pågældende behandling opfylder kravene i artikel 3 i GDPR, dvs. at en dataansvarlig eller databehandler er omfattet af GDPR for den pågældende behandling. Dette er blevet yderligere uddybet i Databeskyttelsesrådets retningslinjer 3/2018 om det territoriale anvendelsesområde for GDPR (artikel 3).
13. Det er værd at understrege, at dataansvarlige og databehandlere, som ikke er etableret i EU, kan være omfattet af GDPR i henhold til artikel 3, stk. 2, for en given behandling og derfor skal overholde kapitel V, når de overfører personoplysninger til en dataansvarlig eller databehandler i samme eller et andet tredjeland eller til en international organisation, idet der tages hensyn til, at forpligtelserne i henhold

---

⁹ Se side 5 og afsnit 1-3 i Databeskyttelsesrådets retningslinjer 3/2018 om det territoriale anvendelsesområde for GDPR (artikel 3).

¹⁰ Idem, se side 23.

til GDPR ikke er forskellige for dataansvarlige/databehandlere, der er etableret i EU, og dataansvarlige/databehandlere uden for EU, hvis behandling falder ind under artikel 3, stk. 2.

14. Det kan også bemærkes, at GDPR, herunder kapitel V, finder anvendelse på behandling af personoplysninger, der foretages af EU-medlemsstaternes ambassader og konsulater uden for EU, da en sådan behandling er omfattet af anvendelsesområdet for GDPR i medfør af artikel 3, stk. 3¹¹.

2.2 Eksportøren videregiver eller stiller på anden måde personoplysninger, der er omfattet af denne behandling, til rådighed for en anden dataansvarlig, fælles dataansvarlig eller databehandler ("importør")

15. Det andet kriterium kræver, at eksportøren videregiver oplysninger ved fremsendelse eller på anden måde stiller dem til rådighed for en anden dataansvarlig eller databehandler. Begreberne dataansvarlig og databehandler er blevet yderligere præciseret i Databeskyttelsesrådets retningslinjer 07/2020. Det bør erindres, at begreberne dataansvarlig, fælles dataansvarlig og databehandler er funktionelle begreber, idet de har til formål at fordele ansvaret i henhold til parternes faktiske roller, og selvstændige begreber i den forstand, at de primært bør fortolkes i overensstemmelse med EU's databeskyttelseslovgivning. Det er nødvendigt med en analyse fra sag til sag af den pågældende behandling og de involverede aktørers roller¹².
16. Eksempler på, hvordan personoplysninger kan "stilles til rådighed", er ved at oprette en konto, give adgangsrettigheder til en eksisterende konto, "bekræfte"/"acceptere" en effektiv anmodning om fjernadgang, integrere en harddisk eller indsende en adgangskode til en fil. Det skal erindres, at fjernadgang fra et tredjeland (selv om den kun finder sted ved visning af personoplysninger på en skærm, f.eks. i supportsituationer, ved fejlfinding eller administration) og/eller lagring i en sky beliggende uden for EØS, som tilbydes af en tjenesteudbyder, også betragtes som en overførsel, forudsat at de tre kriterier, der er beskrevet i punkt 9 ovenfor, er opfyldt¹³.
17. Omvendt finder kapitel V ikke anvendelse på "intern behandling", dvs. når oplysninger ikke videregives ved overførsel eller på anden måde stilles til rådighed for en anden dataansvarlig eller databehandler, herunder når en sådan behandling finder sted uden for EU¹⁴. I dette tilfælde forbliver den dataansvarlige eller databehandleren ansvarlig for behandlingen, herunder for at sikre overholdelse af alle relevante bestemmelser og garantier i GDPR, som finder direkte anvendelse (se også afsnit 4 nedenfor), f.eks. kan EØS-tilsynsmyndighederne håndhæve GDPR over for disse enheder, og registrerede kan opnå erstatning i tilfælde af en krænkelse af deres rettigheder.
18. Desuden kan dette andet kriterium ikke anses for at være opfyldt, når der ikke er nogen dataansvarlig eller databehandler, der sender oplysningerne eller stiller oplysningerne til rådighed (dvs. ingen "eksportør") til en anden dataansvarlig eller databehandler, f.eks. når oplysningerne videregives direkte af den registrerede¹⁵ til modtageren.

---

¹¹ Idem, se side 22.

¹² Se side 9 i Databeskyttelsesrådets retningslinjer 07/2020 om begreberne dataansvarlig og databehandler i GDPR.

¹³ Se Databeskyttelsesrådets henstilling 01/2020 om foranstaltninger, der supplerer overførselsværktøjer for at sikre overholdelse af EU's beskyttelsesniveau for personoplysninger, s. 11, punkt 13 og fodnote 28.

¹⁴ Dette afspejles også i tilgangen i artikel 46 i GDPR, som henviser til kontraktlige/bilaterale overførselsinstrumenter, der er indgået mellem forskellige enheder, der fungerer som dataansvarlige eller databehandlere.

¹⁵ Den registrerede kan ikke betragtes som dataansvarlig eller databehandler. Dette følger af artikel 4, stk. 10, i GDPR, som skelner mellem den dataansvarlige/databehandleren og den registrerede. En registreret, der

Eksempel 1: Den dataansvarlige i et tredjeland indsamler oplysninger direkte fra en registreret i EU (i henhold til artikel 3, stk. 2, i GDPR)

Maria, der bor i Italien, indtaster sit navn, efternavn og sin postadresse ved at udfylde en formular på et online-tøjwebsted for at gennemføre sin bestilling og modtage den kjole, hun har købt online, på sin bopæl i Rom. Online-tøjwebstedet drives af en virksomhed fra et tredjeland, som ikke er til stede i EU, men som specifikt er målrettet EU-markedet. I dette tilfælde videregiver den registrerede (Maria) sine personoplysninger til tredjelandsselskabet. Dette udgør ikke en overførsel af personoplysninger, da oplysningerne ikke videregives af en eksportør (dataansvarlig eller databehandler), men indsamles direkte fra den registrerede af den dataansvarlige i henhold til artikel 3, stk. 2, i GDPR. Kapitel V finder således ikke anvendelse i den foreliggende sag. Ikke desto mindre vil tredjelandsvirksomheden være forpligtet til at anvende GDPR, da dens behandlingsaktiviteter er omfattet af artikel 3, stk. 2¹⁶.

Eksempel 2: Den dataansvarlige i et tredjeland indsamler oplysninger direkte fra en registreret i EU (i henhold til artikel 3, stk. 2, i GDPR) og anvender en databehandler uden for EU til visse behandlingsaktiviteter

Maria, der bor i Italien, indtaster sit navn, efternavn og sin postadresse ved at udfylde en formular på et online-tøjwebsted for at gennemføre sin bestilling og modtage den kjole, hun har købt online, på sin bopæl i Rom. Online-tøjwebstedet drives af en virksomhed fra et tredjeland, som ikke er til stede i EU, men som specifikt er målrettet EU-markedet. Med henblik på at behandle de ordrer, der modtages via webstedet, har tredjelandsvirksomheden ansat en databehandler uden for EØS. I dette tilfælde videregiver den registrerede (Maria) sine personoplysninger til tredjelandsselskabet, og dette udgør ikke en overførsel af personoplysninger, eftersom oplysningerne indsamles direkte af den dataansvarlige i henhold til artikel 3, stk. 2, i GDPR. Den dataansvarlige vil derfor skulle anvende GDPR ved behandlingen af disse personoplysninger. I det omfang den inddrager en databehandler uden for EØS, vil en videregivelse fra tredjelandsvirksomheden til dens databehandler uden for EØS udgøre en overførsel, og tredjelandsvirksomheden vil være forpligtet til at overholde forpligtelserne i artikel 28 og kapitel V for at sikre, at beskyttelsesniveauet i GDPR ikke undermineres, når data behandles på tredjelandsvirksomhedens vegne af databehandleren uden for EØS¹⁷.

---

videregiver sine egne personoplysninger, kan derfor ikke betragtes som en "eksportør". Dette berører ikke det forhold, at en fysisk person kan være dataansvarlig/databehandler i overensstemmelse med artikel 4, stk. 7, og artikel 4, stk. 8, i GDPR (f.eks. som selvstændig). Dette begrænser imidlertid ikke den beskyttelse, som fysiske personer, der fungerer som dataansvarlig/registerfører, er omfattet af, når der er tale om deres egne personoplysninger. Desuden er det vigtigt at minde om, at hvis behandlingen af personoplysninger foretages af "en fysisk person som led i rent personlige eller familiemæssige aktiviteter", vil en sådan behandling i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, litra c), falde uden for det materielle anvendelsesområde for GDPR. Endelig skal det bemærkes, at personoplysninger, der videregives via cookies, ikke betragtes som videregivet direkte af den registrerede, men snarere som en overførsel fra operatøren af det websted, som den registrerede besøger.

¹⁶ Se i denne forbindelse betragtning 23, som indeholder elementer, der skal vurderes, når det afgøres, om målretningskriteriet i artikel 3, stk. 2, litra a), i GDPR er opfyldt.

¹⁷ Bemærk, at når databehandlerens behandlingsaktiviteter vedrører den dataansvarliges målrettede aktiviteter, er databehandleren også omfattet af artikel 3, stk. 2, i GDPR, se side 20-22 i Data beskyttelsesrådets retningslinjer 3/2018 om det territoriale anvendelsesområde for GDPR (artikel 3).

Eksempel 3: Den dataansvarlige i et tredjeland modtager oplysninger direkte fra en registreret i EU (men ikke i henhold til artikel 3, stk. 2, i GDPR) og anvender en databehandler uden for EU til visse behandlingsaktiviteter

Maria, der bor i Italien, beslutter at reservere et værelse på et hotel i New York ved hjælp af en formular på hotellets websted. Personoplysninger indsamles direkte af hotellet, som ikke er målrettet/overvåger enkeltpersoner i EØS. I dette tilfælde sker der ingen videregivelse, da oplysningerne videregives direkte af den registrerede og indsamles direkte af den dataansvarlige. Da hotellet ikke foretager målrettede aktiviteter mod eller overvågning af personer i EØS, finder GDPR heller ikke anvendelse, heller ikke med hensyn til behandlingsaktiviteter, der udføres af databehandlere uden for EØS på vegne af hotellet.

Eksempel 4: Oplysninger indsamlet af en EØS-plattform og derefter videregivet til en dataansvarlig i et tredjeland

Maria, der bor i Italien, reserverer et værelse på et hotel i New York via et online-rejsebureau i EØS. Online-rejsebureauet i EØS indsamler som dataansvarlig Marias personoplysninger, der er nødvendige for at bestille hotellet, og sender dem til det hotel, der modtager oplysningerne som en særskilt dataansvarlig. Ved videregivelse af personoplysningerne til tredjelandshotellet foretager rejsebureauet i EØS en overførsel af personoplysninger, og kapitel V i GDPR finder anvendelse.

Eksempel 5: Den dataansvarlige i EU sender oplysninger til en databehandler i et tredjeland

Virksomhed X, der er etableret i Østrig, og som fungerer som dataansvarlig, videregiver personoplysninger om sine ansatte eller kunder til virksomhed Z i et tredjeland, der behandler disse oplysninger som databehandler på vegne af virksomhed X. I dette tilfælde videregives oplysningerne fra en dataansvarlig, som for så vidt angår den pågældende behandling er omfattet af GDPR, til en databehandler i et tredjeland. Leveringen af oplysninger vil derfor blive betragtet som en overførsel af personoplysninger til et tredjeland, og derfor finder kapitel V i GDPR anvendelse.

19. Det er også vigtigt at bemærke, at artikel 44 i GDPR klart fastsætter, at en overførsel ikke kun kan foretages af en dataansvarlig, men også af en databehandler. Der vil derfor være tale om en overførselsituation, hvor en databehandler (enten i henhold til artikel 3, stk. 1, eller i henhold til artikel 3, stk. 2, for en given behandling, som forklaret ovenfor) sender oplysninger til en anden databehandler eller endog til en dataansvarlig i et tredjeland efter instruks fra den dataansvarlige¹⁸. I disse tilfælde fungerer databehandleren som dataeksportør på vegne af den dataansvarlige og skal sikre, at bestemmelserne i kapitel V overholdes for den pågældende overførsel i overensstemmelse med den dataansvarliges instrukser, herunder at der anvendes et passende overførselsværktøj. I betragtning af at overførslen er en behandlingsaktivitet, der udføres på vegne af den dataansvarlige, er den dataansvarlige også ansvarlig og kan ifalde ansvar i henhold til kapitel V og skal også sikre, at databehandleren stiller tilstrækkelige garantier i henhold til artikel 28.

¹⁸ Artikel 28, stk. 3, litra a), i GDPR henviser til den dataansvarliges dokumenterede instrukser "herunder for så vidt angår overførsel af personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation". Se også punkt 8.1 i modul tre i bilaget til Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/914 af 4. juni 2021 om standardkontraktbestemmelser for overførsel af personoplysninger til tredjelands i henhold til forordning (EU) 2016/679.

Eksempel 6: Databehandleren i EU sender oplysninger tilbage til den dataansvarlige i et tredjeland

XYZ Inc., der er en dataansvarlig uden en EU-etablering, sender personoplysninger om sine ansatte/kunder, som alle er registrerede, der ikke befinder sig i EU, til databehandleren ABC Ltd. til behandling i EU på vegne af XYZ. ABC sender oplysningerne tilbage til XYZ. Den behandling, der udføres af databehandleren ABC, er omfattet af GDPR med hensyn til specifikke forpligtelser for databehandlere i henhold til artikel 3, stk. 1, da ABC er etableret i EU. Da XYZ er en dataansvarlig i et tredjeland, betragtes videregivelse af oplysninger fra ABC til XYZ som en overførsel af personoplysninger, og kapitel V finder derfor anvendelse.

Eksempel 7: Databehandleren i EU sender oplysninger til en underkontraheret databehandler i et tredjeland

Virksomhed A, der er etableret i Tyskland, og som handler som dataansvarlig, har ansat B, en fransk virksomhed, som databehandler på sine vegne. B ønsker yderligere at uddelegere en del af de behandlingsaktiviteter, som virksomheden udfører på A's vegne, til underdatabehandler C, en virksomhed i et tredjeland, og dermed sende oplysningerne til dette formål til C. Den behandling, der foretages af både A og dennes databehandler B, foretages i forbindelse med deres etableringer i EU og er derfor omfattet af GDPR i henhold til artikel 3, stk. 1, mens C's behandling foretages i et tredjeland. Videregivelse af oplysninger fra databehandler B til underdatabehandler C er derfor en overførsel til et tredjeland, og kapitel V i GDPR finder anvendelse.

20. Som nævnt i punkt 17 ovenfor indebærer det andet kriterium, at begrebet "overførsel af personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation" kun finder anvendelse på videregivelse af personoplysninger, når to forskellige (særskilte) parter (hver af dem en dataansvarlig, fælles dataansvarlig eller databehandler) er involveret. For at kunne betragtes som en overførsel skal der være en dataansvarlig eller databehandler, der videregiver oplysningerne (eksportøren), og en anden dataansvarlig eller databehandler, der modtager eller får adgang til oplysningerne (importøren).

Eksempel 8: En medarbejder hos en dataansvarlig i EU rejser til et tredjeland på forretningsrejse

George, ansat i A, en virksomhed med hjemsted i Polen, rejser til et møde i et tredjeland og medbringer sin bærbare computer. Under sit ophold i udlandet tænder George sin computer og tilgår via fjernadgang personoplysninger i sin virksomheds databaser for at skrive et notat færdigt. Denne medbringelse af den bærbare computer og fjernadgang til personoplysninger fra et tredjeland kan ikke betragtes som en overførsel af personoplysninger, da George ikke er en særskilt dataansvarlig, men en ansat, og dermed en integreret del af den dataansvarlige (A)¹⁹. Transmissionen finder derfor sted internt hos den samme dataansvarlige (A). Behandlingen, herunder fjernadgang og de behandlingsaktiviteter, som George udfører efter adgangen, foretages af den polske virksomhed, dvs. en dataansvarlig, der er etableret i Unionen, jf. artikel 3, stk. 1, i GDPR. Det kan imidlertid bemærkes, at hvis George i sin egenskab af ansat hos A sender eller stiller oplysninger til rådighed for en anden dataansvarlig eller databehandler i tredjelandet, vil den pågældende datastrøm udgøre en overførsel i henhold til kapitel V, nemlig fra eksportøren (A) i EU til en importør i tredjelandet.

¹⁹ Se punkt 78 i Databeskyttelsesrådets retningslinjer 07/2020 om begreberne dataansvarlig og databehandler i GDPR.

21. Det bør også erindres, at enheder, der indgår i samme koncern, kan være særskilte dataansvarlige eller databehandlere. Følgelig kan videregivelse af oplysninger mellem enheder, der tilhører samme koncern (koncerninterne videregivelser), udgøre overførsel af personoplysninger²⁰.

Eksempel 9: Et datterselskab (dataansvarlig) i EU deler oplysninger med sit moderselskab (databehandler) i et tredjeland

Den irske virksomhed X, som er et datterselskab af virksomhed Y i et tredjeland, videregiver personoplysninger om sine ansatte til virksomhed Y, som skal lagre personoplysningerne i en central HR-database i tredjelandet. I dette tilfælde behandler og videregiver den irske virksomhed X oplysningerne i sin egenskab af arbejdsgiver og dermed som dataansvarlig, mens moderselskabet Y er databehandler. Virksomhed X er omfattet af GDPR i henhold til artikel 3, stk. 1, for denne behandling, og virksomhed Y er beliggende i et tredjeland. Videregivelsen kan derfor betragtes som en overførsel til et tredjeland som omhandlet i kapitel V i GDPR.

2.3 Importøren befinder sig i et tredjeland, uanset om denne importør er omfattet af GDPR for den givne behandling i overensstemmelse med artikel 3, eller er en international organisation

22. Det tredje kriterium kræver, at importøren geografisk befinder sig i et tredjeland, uafhængigt af om den pågældende behandling falder ind under anvendelsesområdet for GDPR, eller er en international organisation.
23. Databeskyttelsesrådet fremhæver, at dette kriterium har til formål at sikre, at det beskyttelsesniveau for fysiske personer, der garanteres af GDPR, ikke undermineres, når personoplysninger ikke længere behandles inden for EØS' retlige rammer (jf. i denne henseende artikel 44, sidste punktum, og betragtning 101 i GDPR). Dette kan enten ske, fordi GDPR ikke finder anvendelse på importøren for den pågældende behandling, eller fordi personoplysninger, selv om den pågældende behandling er omfattet af GDPR²¹, behandles af en importør uden for EØS og derfor kan være underlagt forskellige (modstridende) retlige rammer, f.eks. hvad angår eventuel uforholdsmæssig myndighedsadgang til personoplysninger. I denne forbindelse er eventuelle vanskeligheder med at håndhæve overholdelsen af GDPR og opnå erstatning over for enheder, der er beliggende uden for EØS, også relevante overvejelser.

---

²⁰ For så vidt angår databehandling inden for en koncern skal der lægges særlig vægt på spørgsmålet om, hvorvidt en virksomhed kan fungere som dataansvarlig eller databehandler, f.eks. når den behandler oplysninger på vegne af moderselskabet, jf. punkt 17 i Databeskyttelsesrådets retningslinjer 07/2020 om begreberne dataansvarlig og databehandler i GDPR.

²¹ Som nævnt ovenfor er spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende behandling opfylder kravene i artikel 3 i GDPR, dvs. at importøren er omfattet af GDPR for den pågældende behandling, blevet uddybet yderligere i Databeskyttelsesrådets retningslinjer 3/2018 om det territoriale anvendelsesområde for GDPR (artikel 3).

Eksempel 10: Databehandleren i EU sender oplysninger tilbage til den dataansvarlige i et tredjeland

Virksomhed A, en dataansvarlig uden en EU-etablering, tilbyder varer og tjenesteydelser til EU-markedet. Den franske virksomhed B behandler personoplysninger på vegne af virksomhed A. B sender oplysningerne tilbage til A. Den behandling, der foretages af databehandler B, er omfattet af GDPR for databehandlerens specifikke forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, da den finder sted i sammenhæng med aktiviteterne i forbindelse med dennes etablering i EU. Den behandling, der foretages af A, er også omfattet af GDPR, eftersom artikel 3, stk. 2, finder anvendelse på A. Da A imidlertid befinder sig i et tredjeland, betragtes videregivelse af oplysninger fra B til A som en overførsel til et tredjeland, og kapitel V finder derfor anvendelse.

Eksempel 11: Fjernadgang til oplysninger i EU for en dataansvarlig i et tredjeland, der handler på vegne af dataansvarlige i EU

En virksomhed i et tredjeland (virksomhed Z), der ikke er etableret i EU, tilbyder tjenesteydelser som databehandler til virksomheder i EU. Virksomhed Z, der handler som databehandler på vegne af de dataansvarlige i EU, har fjernadgang, f.eks. til supportformål, til data, der er lagret i EU. Da virksomhed Z er beliggende i et tredjeland, medfører en sådan fjernadgang overførsel af oplysninger fra de dataansvarlige i EU til deres databehandler (virksomhed Z) i et tredjeland i henhold til kapitel V.

24. En anden situation, der er værd at nævne i denne forbindelse, er, når en dataansvarlig i EU anvender en databehandler i EU, der er underlagt lovgivningen i et tredjeland, og der er mulighed for, at databehandleren vil modtage anmodninger om myndighedsadgang, og der derfor vil blive foretaget en overførsel af personoplysninger, hvis databehandleren efterkommer en sådan anmodning. I en sådan situation bør det erindres, at dataansvarlige i henhold til artikel 28, stk. 1, og betragtning 81 i GDPR kun må anvende databehandlere, der giver tilstrækkelige garantier for, at der træffes tekniske og organisatoriske foranstaltninger, som opfylder kravene i GDPR. I den forbindelse henviser GDPR ikke kun til ekspertise og ressourcer, men også til pålidelighed, som der kan være tvivl om, hvis databehandleren er underlagt lovgivningen i et tredjeland, som kan forhindre denne i at opfylde sine forpligtelser som databehandler. Spørgsmålet om, hvorvidt databehandleren giver tilstrækkelige garantier, vedrører også lovligheden af behandlingen og overholdelsen af princippet om integritet og fortrolighed, som den dataansvarlige er ansvarlig for i henhold til artikel 5, stk. 2, i GDPR²².

---

²² Se også punkt 119-120 i Databeskyttelsesrådets retningslinjer 07/2020 om begreberne dataansvarlig og databehandler i GDPR.

Eksempel 12: Den dataansvarlige i EU anvender en databehandler i EU, der er underlagt lovgivningen i et tredjelande

Den danske virksomhed X, der fungerer som dataansvarlig, ansætter virksomhed Y, der er etableret i EU, som databehandler på dennes vegne. Virksomhed Y er et datterselskab af tredjelandsmoderselskabet Z. Virksomhed Y behandler udelukkende oplysninger om virksomhed X i EU, og der er ingen uden for EU, herunder moderselskabet Z, som har adgang til oplysningerne. Desuden følger det af kontrakten mellem virksomhed X og virksomhed Y, at virksomhed Y kun må behandle personoplysningerne efter dokumenteret instruks fra virksomhed X, medmindre det kræves i henhold til EU-retten eller medlemsstatens nationale ret, som virksomhed Y er underlagt. Virksomhed Y er imidlertid underlagt et tredjelands lovgivning med ekstraterritorial virkning, hvilket i dette tilfælde betyder, at virksomhed Y kan modtage anmodninger om adgang fra myndigheder i dette tredjeland. Da virksomhed Y ikke er i et tredjeland (men en EU-virksomhed, der er omfattet af artikel 3, stk. 1, i GDPR), udgør videregivelse af oplysninger fra den dataansvarlige virksomhed X til den databehandlende virksomhed Y ikke en overførsel, og kapitel V i GDPR finder ikke anvendelse. Som nævnt er der dog en mulighed for, at virksomhed Y modtager anmodninger om adgang fra myndigheder i et tredjeland, og hvis virksomhed Y efterkommer en sådan anmodning, vil videregivelsen af oplysninger blive betragtet som en overførsel i henhold til kapitel V. Hvis virksomhed Y efterkommer en anmodning i strid med den dataansvarliges instrukser og dermed artikel 28 i GDPR, skal virksomhed Y betragtes som en selvstændig dataansvarlig for denne behandling i henhold til artikel 28, stk. 10, i GDPR. I denne situation bør den dataansvarlige virksomhed X, inden den engagerer databehandleren, vurdere disse omstændigheder for at sikre, at den som krævet i artikel 28 i GDPR kun anvender databehandlere, der giver tilstrækkelige garantier for at gennemføre passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, således at behandlingen er i overensstemmelse med GDPR, herunder kapitel V, samt for at sikre, at der foreligger en kontrakt eller et retligt dokument, der regulerer databehandlerens behandling.

3 KONSEKVENSER I TILFÆLDE AF OVERFØRSEL AF PERSONOPLYSNINGER

25. Hvis alle de kriterier, som Databeskyttelsesrådet har fastlagt, er opfyldt, sker der en "overførsel til et tredjeland eller en international organisation". En overførsel indebærer således, at personoplysninger sendes eller stilles til rådighed af en dataansvarlig eller databehandler (eksportør), som for så vidt angår den pågældende behandling er omfattet af GDPR i henhold til artikel 3, til en anden dataansvarlig eller databehandler (importør) i et tredjeland, uanset om denne importør er omfattet af GDPR for så vidt angår den pågældende behandling, eller til en international organisation.
26. Som følge heraf skal eksportøren overholde betingelserne i kapitel V, herunder ved at anvende et af de værktøjer, der har til formål at beskytte personoplysninger, efter at de er blevet overført til et tredjeland eller en international organisation.
27. Disse overførselsgrundlag omfatter en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet vedtaget af Europa-Kommissionen, der anerkender, at der findes et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i det tredjeland eller den internationale organisation, hvortil oplysningerne overføres (artikel 45), eller, hvis der ikke findes et sådant tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, at eksportøren (dataansvarlig eller

databehandler) giver de fornødne garantier jf. artikel 46²³. Desuden kan personoplysninger i henhold til artikel 49 overføres til et tredjeland eller en international organisation uden et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau eller fornødne garantier i specifikke situationer og på visse betingelser²⁴.

28. De vigtigste typer overførselsgrundlag, der er anført i artikel 46, er:

- Standardkontraktbestemmelser
- Bindende virksomhedsregler
- Adfærdskodekser²⁵
- Certificeringsmekanismer²⁶
- Ad hoc-kontraktbestemmelser
- Internationale aftaler/administrative ordninger²⁷.

29. Det er nødvendigt at tilpasse indholdet af de garantier, der er fastsat i overførselsgrundlagene, afhængigt af situationen. Som eksempel kan nævnes, at de garantier, der skal gives for en databehandlers overførsel af personoplysninger, ikke er de samme som dem, der skal gives for en dataansvarligs overførsel²⁸. Tilsvarende skal det i forbindelse med en overførsel af personoplysninger til en dataansvarlig eller databehandler i et tredjeland, som allerede er omfattet af GDPR for den pågældende behandling, bemærkes, at GDPR allerede finder anvendelse i sin helhed. I et sådant scenario bør der derfor ved udarbejdelsen af relevante overførselsgrundlag i henhold til artikel 46, dvs. standardkontraktbestemmelser²⁹ eller ad hoc-kontraktbestemmelser³⁰, tages hensyn til artikel 3-situationen for ikke at kopiere GDPR-forpligtelserne, men snarere adressere de elementer, der specifikt vedrører de risici, der er forbundet med importørens beliggenhed i et tredjeland, f.eks. for at

---

²³ Se i denne forbindelse også Databeskyttelsesrådets henstilling 01/2020 om foranstaltninger, der supplerer overførselsværktøjer for at sikre overholdelse af EU's beskyttelsesniveau for personoplysninger.

²⁴ Se Databeskyttelsesrådets retningslinjer 2/2018 vedrørende undtagelser i artikel 49 i forordning 2016/679.

²⁵ Databeskyttelsesrådet har vedtaget retningslinjer 04/2021 om adfærdskodekser som redskaber til overførsler.

²⁶ Databeskyttelsesrådet har vedtaget retningslinjer 07/2022 om certificering som et redskab til overførsler.

²⁷ Databeskyttelsesrådet har vedtaget retningslinjer 2/2020 om artikel 46, stk. 2, litra a) og artikel 46, stk. 3, litra b) i forordning (EU) 2016/679 om overførsel af personoplysninger mellem offentlige myndigheder og organer.

²⁸ Se f.eks. de forskellige garantier i modul 1 og modul 3 i bilaget til Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2021/914 af 4. juni 2021 om standardkontraktbestemmelser for overførsel af personoplysninger til tredjelande i henhold til forordning (EU) 2016/679 ("gennemførelsesafgørelsen").

²⁹ De standardkontraktbestemmelser, som Europa-Kommissionen vedtog den 4. juni 2021 i henhold til gennemførelsesafgørelsens artikel 1, giver de fornødne garantier for overførsler fra eksportører af personoplysninger, der er omfattet af GDPR, til importører, hvis behandling af oplysningerne ikke er omfattet af GDPR. Bemærk, at dette vedrører anvendelsesområdet for standardkontraktbestemmelserne og ikke fortolker begrebet overførsel i henhold til kapitel V i GDPR.

³⁰ Bemærk, at adfærdskodekser i henhold til artikel 40, stk. 3, kan overholdes af dataansvarlige eller databehandlere, der ikke er omfattet af GDPR, med henblik på at give de fornødne garantier i henhold til artikel 46, stk. 2, litra e). Tilsvarende kan der i henhold til artikel 42, stk. 2, indføres certificeringsmekanismer, -segl eller -mærker for at påvise, at der findes fornødne garantier i henhold til artikel 46, stk. 2, litra f), som gives af dataansvarlige eller databehandlere, der ikke er omfattet af GDPR. Derfor har Databeskyttelsesrådet i øjeblikket identificeret standardkontraktbestemmelser og ad hoc-klausuler som de tilgængelige og mest relevante overførselsværktøjer for datastrømme til importører, der er omfattet af GDPR. Uanset dette spiller adfærdskodekser og certificeringer vigtige roller som værktøjer for dataansvarlige og databehandlere til at sikre og påvise overholdelse af GDPR i forbindelse med behandlingsaktiviteter, der er omfattet af GDPR i henhold til artikel 3. Dermed kan der tages hensyn til overholdelsen af begge typer instrumenter, når personoplysninger overføres til en dataansvarlig eller en databehandler i et tredjeland, der er omfattet af GDPR.

tage højde for eventuelle modstridende nationale love og regler om myndighedsadgang i tredjelandet samt vanskelighederne ved at håndhæve reglerne og opnå erstatning over for en enhed uden for EU. Sådanne instrumenter bør f.eks. omhandle de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af lovkonflikt mellem tredjelandes lovgivning og GDPR, og i tilfælde af tredjelandes anmodninger om udlevering af oplysninger. Databeskyttelsesrådet tilskynder til og er parat til at samarbejde om udviklingen af et overførselsgrundlag, såsom et nyt sæt standardkontraktbestemmelser i henhold til artikel 46, stk. 2, litra c), til de situationer, hvor importøren er omfattet af GDPR for den pågældende behandling. Databeskyttelsesrådet noterer sig, at Europa-Kommissionen har anført, at den er i færd med at udvikle et yderligere sæt standardkontraktbestemmelser til brug for dette scenarie, som vil tage hensyn til de krav, der allerede gælder direkte for disse dataansvarlige og databehandlere i henhold til GDPR³¹.

30. Omvendt gælder det, at hvis de kriterier, som Databeskyttelsesrådet har identificeret, ikke er opfyldt, er der ikke tale om en overførsel, og kapitel V i GDPR finder ikke anvendelse.

4 GARANTIER, DER SKAL GIVES, HVIS PERSONOPLYSNINGER BEHANDLES UDEN FOR EØS, MEN DER IKKE FINDER NOGEN OVERFØRSEL STED

31. I lyset af ovennævnte kriterier bør behandlingsaktiviteten, hvis den samme dataansvarlige eller databehandler behandler oplysninger uden for EU uden at videregive dem til en anden dataansvarlig eller databehandler (f.eks. hvis en ansat hos en EU-dataansvarlig rejser til udlandet og har adgang til den dataansvarliges oplysninger, mens vedkommende befinder sig i et tredjeland, eller i tilfælde af direkte indsamling fra fysiske personer i EU i henhold til artikel 3, stk. 2, i GDPR), ikke betragtes som en overførsel i henhold til kapitel V i GDPR. I denne forbindelse bør det dog erindres, at den dataansvarlige skal overholde GDPR og fortsat er ansvarlig for sine behandlingsaktiviteter, uanset hvor de finder sted. Dette betyder også, at den dataansvarlige eller databehandleren bør være særligt opmærksomme på tredjelandets retlige rammer, som kan have en indvirkning på dennes evne til at overholde GDPR. Selv om en bestemt dataoverførsel måske ikke kan betragtes som en overførsel til et tredjeland i henhold til kapitel V i GDPR, herunder scenariet beskrevet i eksempel 8, kan en sådan behandling stadig være forbundet med øgede risici, fordi den finder sted uden for EU, f.eks. på grund af modstridende nationale love eller uforholdsmæssig myndighedsadgang i et tredjeland. Disse risici skal tages i betragtning, når der træffes foranstaltninger til at sikre overholdelse af GDPR, herunder i henhold til artikel 5 ("Principper for behandling af personoplysninger"), artikel 24 ("Den dataansvarliges ansvar"), 32 ("Behandlingsikkerhed"), 33 ("Anmeldelse af brud på persondatasikkerheden"), 35 ("Konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse"), 48 ("Overførsel eller videregivelse uden hjemmel i EU-retten") osv.
32. Som følge af sin forpligtelse til at være ansvarlig for og være i stand til at påvise overholdelse af databeskyttelsesprincipperne (artikel 5) og til at gennemføre tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der bl.a. tager hensyn til risiciene i forbindelse med behandlingen i henhold til artikel 32 i GDPR, kan en dataansvarlig meget vel konkludere, at det vil kræve omfattende sikkerhedsforanstaltninger — eller endog at det ikke ville være lovligt — at gennemføre eller fortsætte en specifik behandlingsaktivitet i et tredjeland, selv om der ikke er tale om en overførselssituation. Når der i en overførselssituation ikke kan sikres et i det væsentlige tilsvarende beskyttelsesniveau, kræver

---

³¹ Se https://ec.europa.eu/info/law/law-topic/data-protection/international-dimension-data-protection/new-standard-contractual-clauses-questions-and-answers-overview_da.

Domstolen i sidste ende, at overførslen suspenderes eller standses³². I denne forbindelse fokuserer Domstolen på de risici, som en specifik behandlingsaktivitet indebærer på grund af dens grænseoverskridende dimension. Disse kræver også relevante ved vurderingen af situationer, hvor der er lignende risici (selv om de ikke betragtes som overførsler)³³, f.eks. i forbindelse med uforholdsmæssig adgang for myndigheder i tredjelande. En dataansvarlig kan f.eks. konkludere, at ansatte ikke kan medbringe deres bærbare computere osv. til visse tredjelande. I denne forbindelse og som nævnt ovenfor bør det understreges, at så snart oplysningerne videregives ved transmission eller på anden måde stilles til rådighed for en anden dataansvarlig eller databehandler (også en offentlig myndighed) i tredjelandet (f.eks. af en ansat på en forretningsrejse), vil den pågældende datastrøm udgøre en overførsel i henhold til kapitel V.

33. Når en dataansvarlig har til hensigt at behandle personoplysninger uden for EU (selv om der ikke finder nogen overførsel sted), bør dette som hovedregel oplyses til enkeltpersoner som led i den dataansvarliges oplysningspligt, herunder for at sikre overholdelse af princippet om gennemsigtighed og rimelighed, som også kræver, at dataansvarlige underretter enkeltpersoner om risiciene i forbindelse med behandlingen³⁴.
34. For at opsummere er dataansvarlige og databehandlere, hvis behandling er omfattet af GDPR, ansvarlige for alle deres behandlingsaktiviteter, uanset hvor de finder sted, og databehandling i tredjelande kan indebære øgede risici, herunder i forbindelse med uforholdsmæssig myndighedsadgang, som skal identificeres og håndteres omhyggeligt, for at en sådan behandling er lovlig i henhold til GDPR. Databeskyttelsesrådet vil vurdere behovet for yderligere vejledning om garantier i denne henseende.

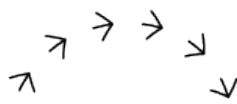
---

³² Jf. Domstolens dom af 16. juli 2020, Data Protection Commissioner mod Facebook Ireland Ltd, Maximilian Schrems, C-311/18, EU:C:2020:559, præmis 135.

³³ Det kan bemærkes, at et bestemt tredjelands tilstrækkelighedsstatus også vil være relevant i forbindelse med en sådan vurdering.

³⁴ Se betragtning 39 og 60 i GDPR og Artikel 29-gruppens retningslinjer om gennemsigtighed i henhold til forordning 2016/679 (wp260rev.01), punkt 10.

BILAG: ILLUSTRATIONER AF EKSEMPEL 1-12

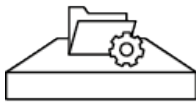
Data flow
Not considered as data transfer

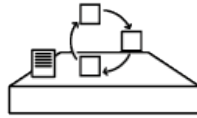
Data transfer
Chapter V GDPR

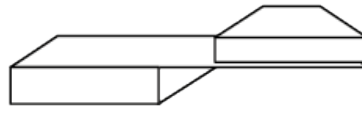
GDPR Articles and Chapters

Controller

Processor

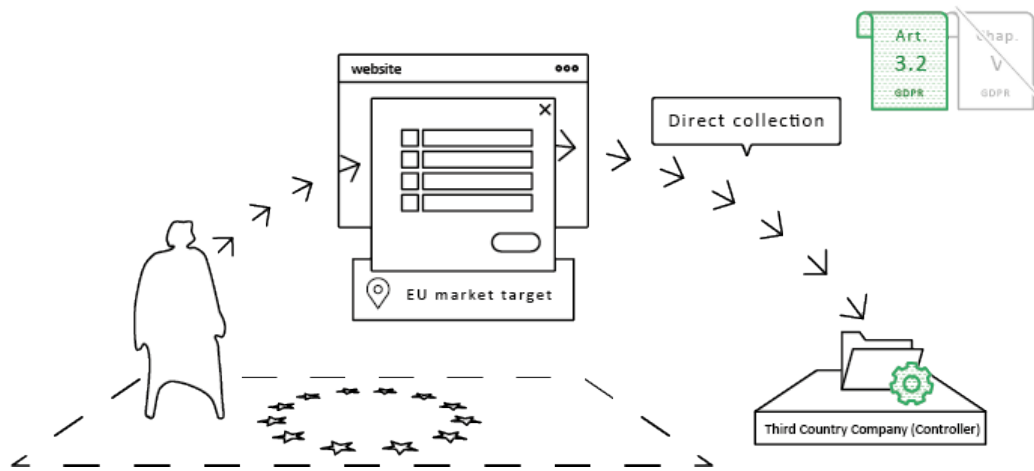
Parent company and subsidiary company

Third country authority

EU / EEA area and limits

Eksempel 1: Den dataansvarlige i et tredjeland indsamler oplysninger direkte fra en registreret i EU (i henhold til artikel 3, stk. 2, i GDPR)

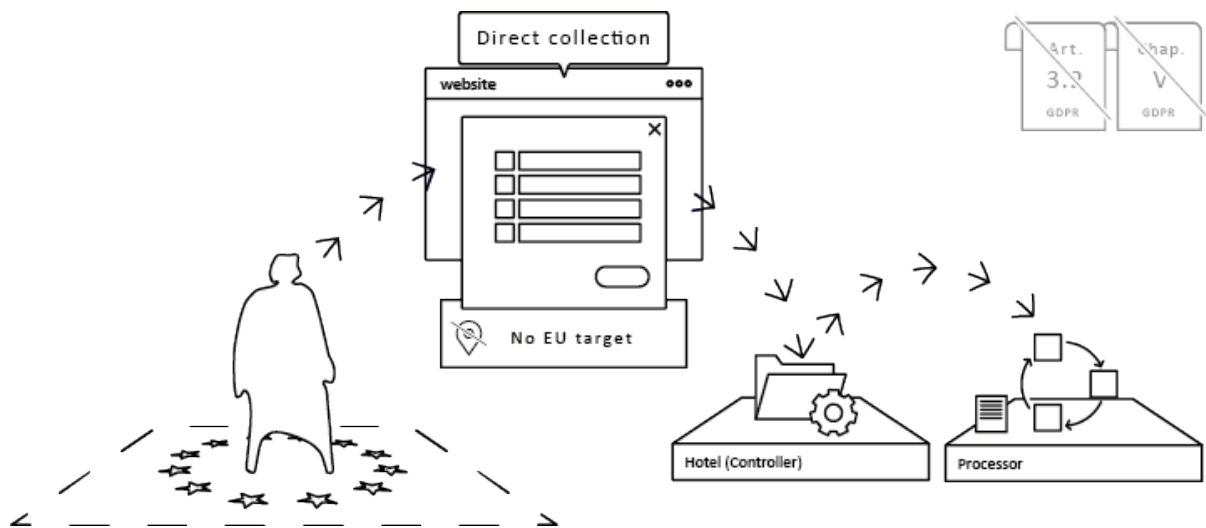
Maria, der bor i Italien, indtaster sit navn, efternavn og sin postadresse ved at udfylde en formular på et online-tøjwebsted for at gennemføre sin bestilling og modtage den kjole, hun har købt online, på sin bopæl i Rom. Online-tøjwebstedet drives af en virksomhed fra et tredjeland, som ikke er til stede i EU, men som specifikt er målrettet EU-markedet. I dette tilfælde videregiver den registrerede (Maria) sine personoplysninger til tredjelandsselskabet. Dette udgør ikke en overførsel af personoplysninger, da oplysningerne ikke videregives af en eksportør (dataansvarlig eller databehandler), men indsamles direkte fra den registrerede af den dataansvarlige i henhold til artikel 3, stk. 2, i GDPR. Kapitel V finder således ikke anvendelse i den foreliggende sag. Ikke desto mindre vil tredjelandsvirksomheden være forpligtet til at anvende GDPR, da dens behandlingsaktiviteter er omfattet af artikel 3, stk. 2.

Eksempel 2: Den dataansvarlige i et tredjeland indsamler oplysninger direkte fra en registreret i EU (i henhold til artikel 3, stk. 2, i GDPR) og anvender en databehandler uden for EU til visse behandlingsaktiviteter

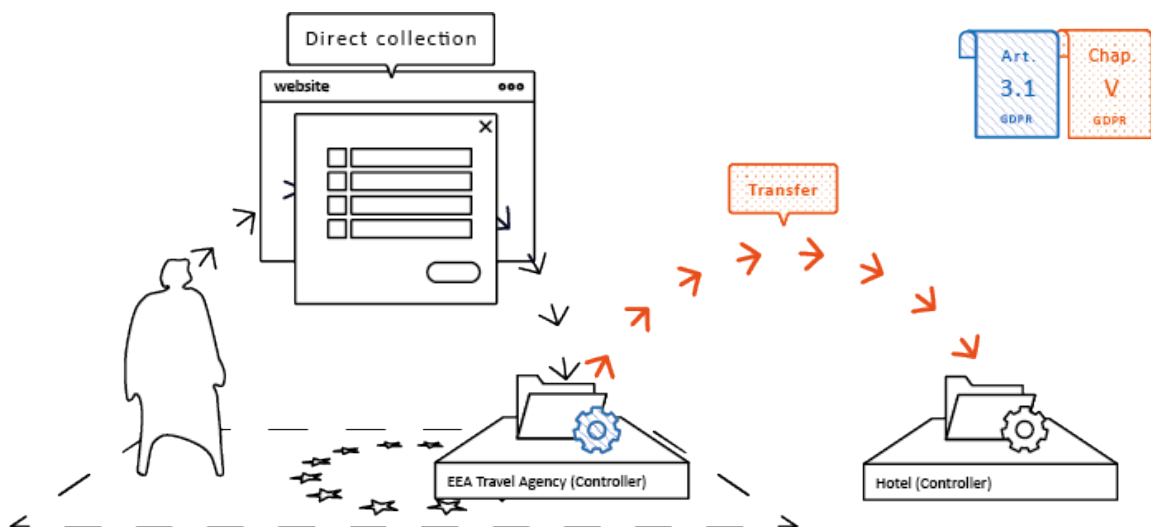
Maria, der bor i Italien, indtaster sit navn, efternavn og sin postadresse ved at udfylde en formular på et online-tøjwebsted for at gennemføre sin bestilling og modtage den kjole, hun har købt online, på sin bopæl i Rom. Online-tøjwebstedet drives af en virksomhed fra et tredjeland, som ikke er til stede i EU, men som specifikt er målrettet EU-markedet. Med henblik på at behandle de ordrer, der modtages via webstedet, har tredjelandsvirksomheden ansat en databehandler uden for EØS. I dette tilfælde videregiver den registrerede (Maria) sine personoplysninger til tredjelandsselskabet, og dette udgør ikke en overførsel af personoplysninger, eftersom oplysningerne indsamles direkte af den dataansvarlige i henhold til artikel 3, stk. 2, i GDPR. Den dataansvarlige vil derfor skulle anvende GDPR ved behandlingen af disse personoplysninger. I det omfang den inddrager en databehandler uden for EØS, vil en videregivelse fra tredjelandsvirksomheden til dens databehandler uden for EØS udgøre en overførsel, og

tredjelandsvirksomheden vil være forpligtet til at overholde forpligtelserne i artikel 28 og kapitel V for at sikre, at beskyttelsesniveauet i GDPR ikke undermineres, når data behandles på tredjelandsvirksomhedens vegne af databehandleren uden for EØS.

Eksempel 3: Den dataansvarlige i et tredjeland modtager oplysninger direkte fra en registreret i EU (men ikke i henhold til artikel 3, stk. 2, i GDPR) og anvender en databehandler uden for EU til visse behandlingsaktiviteter

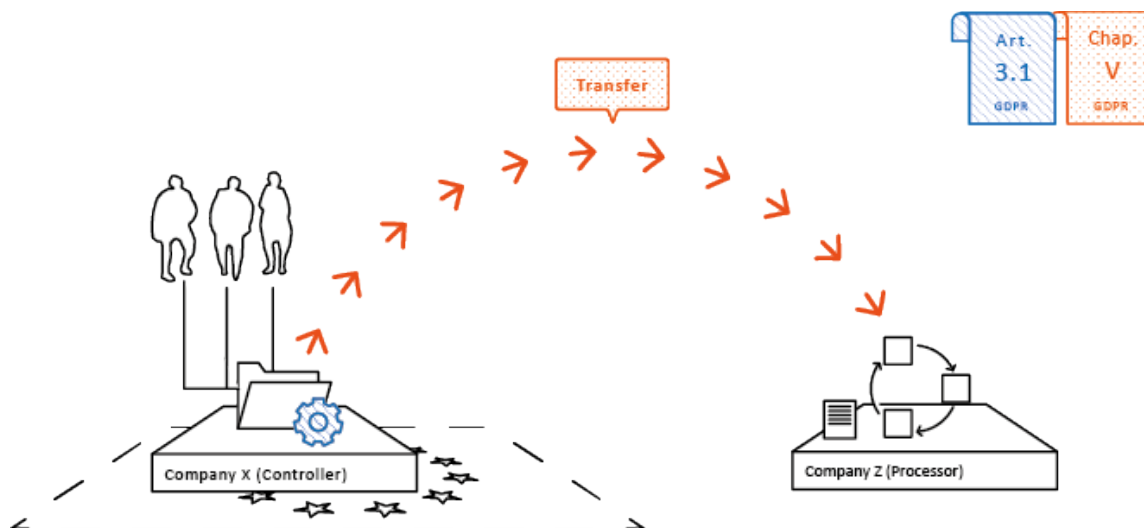
Maria, der bor i Italien, beslutter at reservere et værelse på et hotel i New York ved hjælp af en formular på hotellets websted. Personoplysninger indsamles direkte af hotellet, som ikke er målrettet/overvåger enkeltpersoner i EØS. I dette tilfælde sker der ingen videregivelse, da oplysningerne videregives direkte af den registrerede og indsamles direkte af den dataansvarlige. Da hotellet ikke foretager målrettede aktiviteter mod eller overvågning af personer i EØS, finder GDPR heller ikke anvendelse, heller ikke med hensyn til behandlingsaktiviteter, der udføres af databehandlere uden for EØS på vegne af hotellet.

Eksempel 4: Oplysninger indsamlet af en EØS-plattform og derefter videregivet til en dataansvarlig i et tredjeland

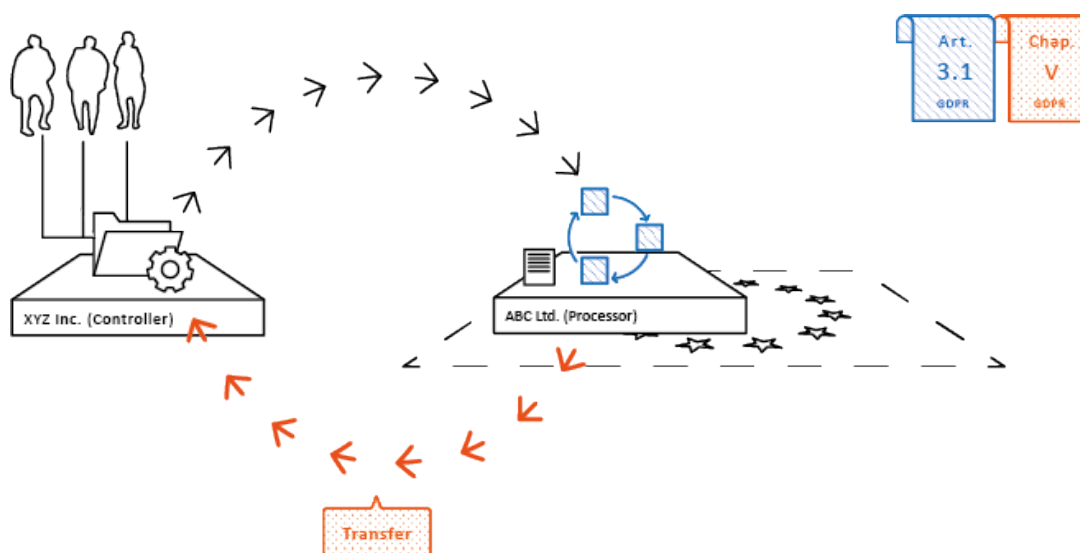
Maria, der bor i Italien, reserverer et værelse på et hotel i New York via et online-rejsebureau i EØS. Online-rejsebureauet i EØS indsamler som dataansvarlig Marias personoplysninger, der er nødvendige for at bestille hotellet,

og sender dem til det hotel, der modtager oplysningerne som en særskilt dataansvarlig. Ved videregivelse af personoplysningerne til tredjelandshotellet foretager rejsebureauet i EØS en overførsel af personoplysninger, og kapitel V i GDPR finder anvendelse.

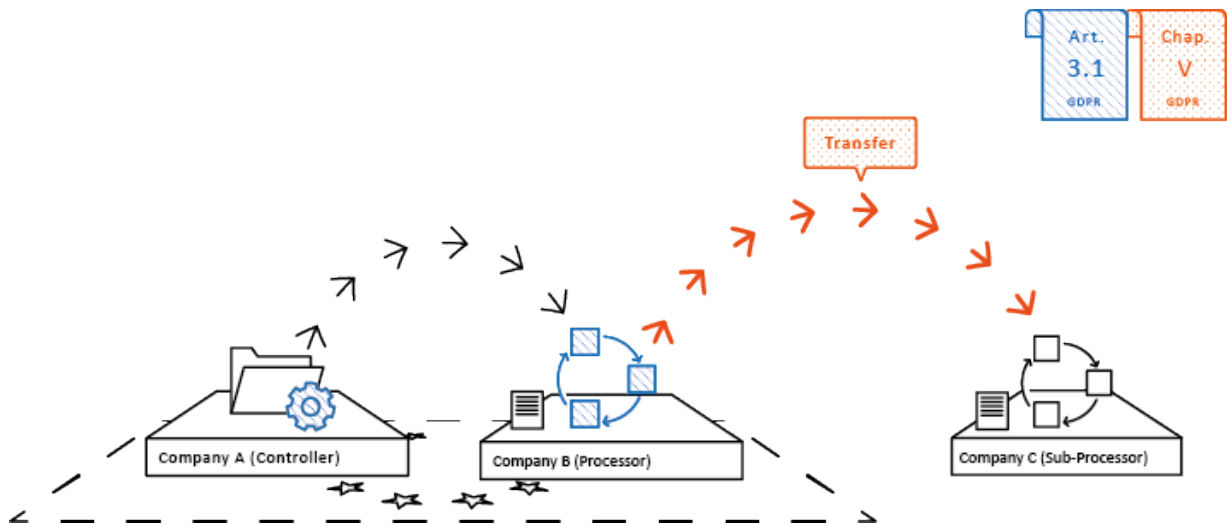
Eksempel 5: Den dataansvarlige i EU sender oplysninger til en databehandler i et tredjeland

Virksomhed X, der er etableret i Østrig, og som fungerer som dataansvarlig, videregiver personoplysninger om sine ansatte eller kunder til virksomhed Z i et tredjeland, der behandler disse oplysninger som databehandler på vegne af virksomhed X. I dette tilfælde videregives oplysningerne fra en dataansvarlig, som for så vidt angår den pågældende behandling er omfattet af GDPR, til en databehandler i et tredjeland. Leveringen af oplysninger vil derfor blive betragtet som en overførsel af personoplysninger til et tredjeland, og derfor finder kapitel V i GDPR anvendelse.

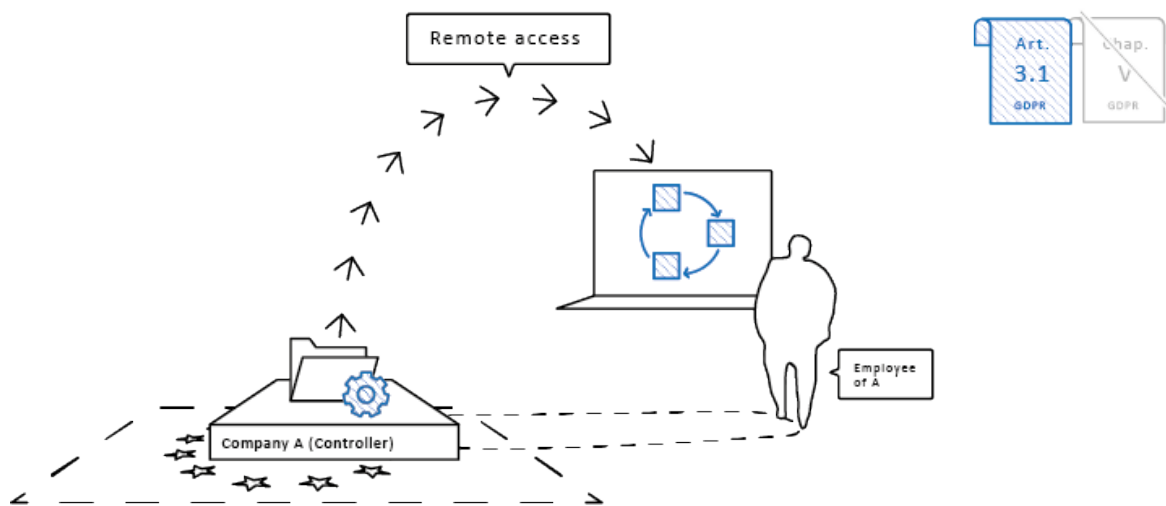
Eksempel 6: Databehandleren i EU sender oplysninger tilbage til den dataansvarlige i et tredjeland

XYZ Inc., der er en dataansvarlig uden en EU-etablering, sender personoplysninger om sine ansatte/kunder, som alle er registrerede, der ikke befinder sig i EU, til databehandleren ABC Ltd. til behandling i EU på vegne af XYZ. ABC sender oplysningerne tilbage til XYZ. Den behandling, der udføres af databehandleren ABC, er omfattet af GDPR med hensyn til specifikke forpligtelser for databehandlere i henhold til artikel 3, stk. 1, da ABC er etableret i EU. Da XYZ er en dataansvarlig i et tredjeland, betragtes videregivelse af oplysninger fra ABC til XYZ som en overførsel af personoplysninger, og kapitel V finder derfor anvendelse.

Eksempel 7: Databehandleren i EU sender oplysninger til en underkontraheret databehandler i et tredjeland

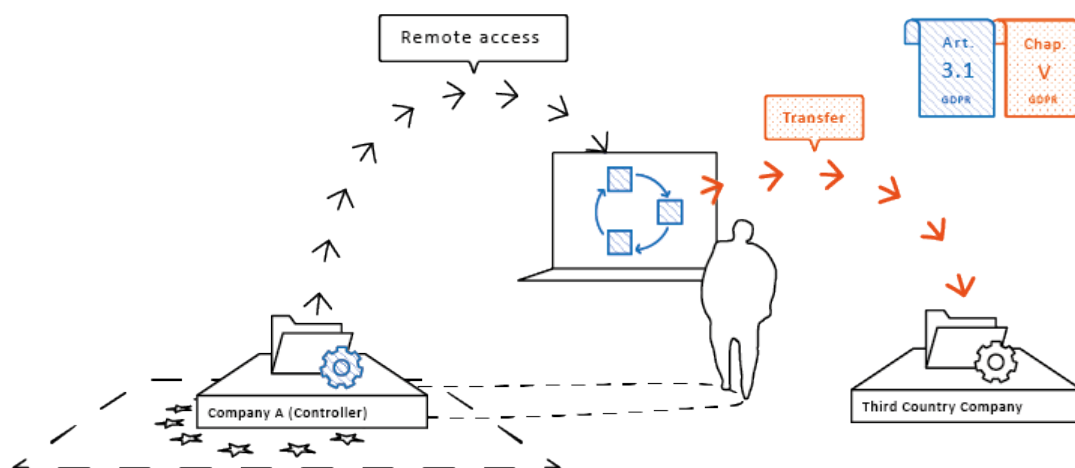
Virksomhed A, der er etableret i Tyskland, og som handler som dataansvarlig, har ansat B, en fransk virksomhed, som databehandler på sine vegne. B ønsker yderligere at uddelegere en del af de behandlingsaktiviteter, som virksomheden udfører på A's vegne, til underdatabehandler C, en virksomhed i et tredjeland, og dermed sende oplysningerne til dette formål til C. Den behandling, der foretages af både A og dennes databehandler B, foretages i forbindelse med deres etableringer i EU og er derfor omfattet af GDPR i henhold til artikel 3, stk. 1, mens C's behandling foretages i et tredjeland. Videregivelse af oplysninger fra databehandler B til underdatabehandler C er derfor en overførsel til et tredjeland, og kapitel V i GDPR finder anvendelse.

Eksempel 8.1: En medarbejder hos en dataansvarlig i EU rejser til et tredjeland på forretningsrejse

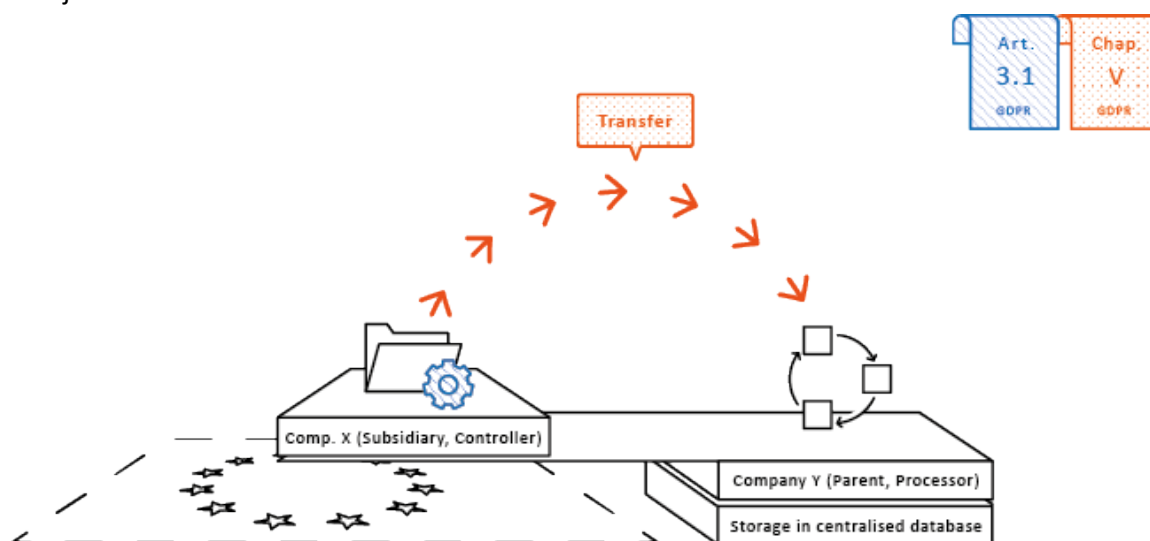
George, ansat i A, en virksomhed med hjemsted i Polen, rejser til et møde i et tredjeland og medbringer sin bærbare computer. Under sit ophold i udlandet tænder George sin computer og tilgår via fjernadgang personoplysninger i sin virksomheds databaser for at skrive et notat færdigt. Denne medbringelse af den bærbare computer og fjernadgang til personoplysninger fra et tredjeland kan ikke betragtes som en overførsel af personoplysninger, da George ikke er en særskilt dataansvarlig, men en ansat, og dermed en integreret del af den dataansvarlige (A). Transmissionen finder derfor sted internt hos den samme dataansvarlige (A). Behandlingen, herunder fjernadgang og de

behandlingsaktiviteter, som George udfører efter adgangen, foretages af den polske virksomhed, dvs. en dataansvarlig, der er etableret i Unionen, jf. artikel 3, stk. 1, i GDPR.

Eksempel 8.2: En medarbejder hos en dataansvarlig i EU rejser til et tredjeland på forretningsrejse

George, ansat i A, en virksomhed med hjemsted i Polen, rejser til et møde i et tredjeland og medbringer sin bærbare computer. Under sit ophold i udlandet tænder George sin computer og tilgår via fjernadgang personoplysninger i sin virksomheds databaser for at skrive et notat færdigt. Denne medbringelse af den bærbare computer og fjernadgang til personoplysninger fra et tredjeland kan ikke betragtes som en overførsel af personoplysninger, da George ikke er en særskilt dataansvarlig, men en ansat, og dermed en integreret del af den dataansvarlige (A). Transmissionen finder derfor sted internt hos den samme dataansvarlige (A). Behandlingen, herunder fjernadgang og de behandlingsaktiviteter, som George udfører efter adgangen, foretages af den polske virksomhed, dvs. en dataansvarlig, der er etableret i Unionen, jf. artikel 3, stk. 1, i GDPR. Det kan imidlertid bemærkes, at hvis George i sin egenskab af ansat hos A sender eller stiller oplysninger til rådighed for en anden dataansvarlig eller databehandler i tredjelandet, vil den pågældende datastrøm udgøre en overførsel i henhold til kapitel V, nemlig fra eksportøren (A) i EU til en sådan importør i tredjelandet.

Eksempel 9: Et datterselskab (dataansvarlig) i EU deler oplysninger med sit moderselskab (databehandler) i et tredjeland

Den irske virksomhed X, som er et datterselskab af virksomhed Y i et tredjeland, videregiver personoplysninger om sine ansatte til virksomhed Y, som skal lagre personoplysningerne i en central HR-database i tredjelandet. I dette tilfælde behandler og videregiver den irske virksomhed X oplysningerne i sin egenskab af arbejdsgiver og dermed som

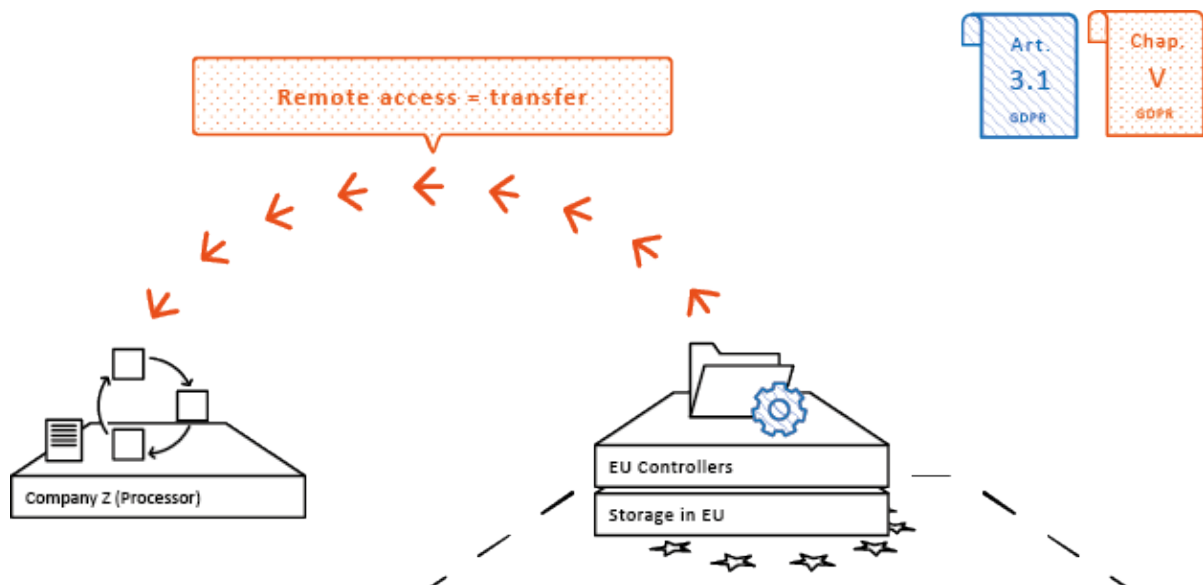

dataansvarlig, mens moderselskabet Y er databehandler. Virksomhed X er omfattet af GDPR i henhold til artikel 3, stk. 1, for denne behandling, og virksomhed Y er beliggende i et tredjeland. Videregivelsen kan derfor betragtes som en overførsel til et tredjeland som omhandlet i kapitel V i GDPR.

Eksempel 10: Databehandleren i EU sender oplysninger tilbage til den dataansvarlige i et tredjeland

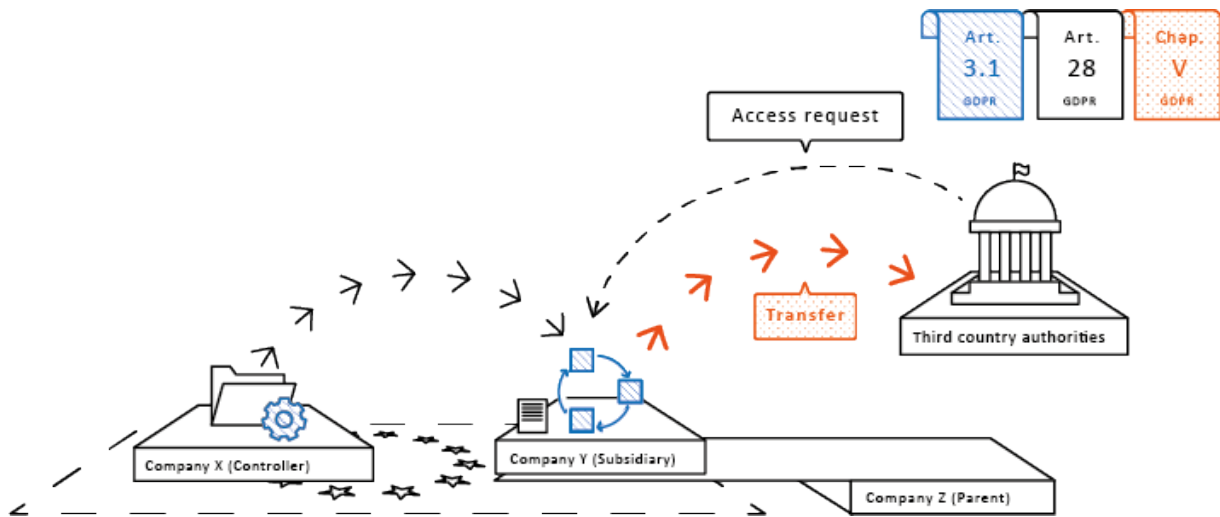
Virksomhed A, en dataansvarlig uden en EU-etablering, tilbyder varer og tjenesteydelser til EU-markedet. Den franske virksomhed B behandler personoplysninger på vegne af virksomhed A. B sender oplysningerne tilbage til A. Den behandling, der foretages af databehandler B, er omfattet af GDPR for databehandlerens specifikke forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 1, da den finder sted i sammenhæng med aktiviteterne i forbindelse med dennes etablering i EU. Den behandling, der foretages af A, er også omfattet af GDPR, eftersom artikel 3, stk. 2, finder anvendelse på A. Da A imidlertid befinder sig i et tredjeland, betragtes videregivelse af oplysninger fra B til A som en overførsel til et tredjeland, og kapitel V finder derfor anvendelse.

Eksempel 11: Fjernadgang til oplysninger i EU for en dataansvarlig i et tredjeland, der handler på vegne af dataansvarlige i EU

En virksomhed i et tredjeland (virksomhed Z), der ikke er etableret i EU, tilbyder tjenesteydelser som databehandler til virksomheder i EU. Virksomhed Z, der handler som databehandler på vegne af de dataansvarlige i EU, har

fjernadgang, f.eks. til supportformål, til data, der er lagret i EU. Da virksomhed Z er beliggende i et tredjeland, medfører en sådan fjernadgang overførsel af oplysninger fra de dataansvarlige i EU til deres databehandler (virksomhed Z) i et tredjeland i henhold til kapitel V.

Eksempel 12: Den dataansvarlige i EU anvender en databehandler i EU, der er underlagt lovgivningen i et tredjelande

Den danske virksomhed X, der fungerer som dataansvarlig, ansætter virksomhed Y, der er etableret i EU, som databehandler på dennes vegne. Virksomhed Y er et datterselskab af tredjelandsmoderselskabet Z. Virksomhed Y behandler udelukkende oplysninger om virksomhed X i EU, og der er ingen uden for EU, herunder moderselskabet Z, som har adgang til oplysningerne. Desuden følger det af kontrakten mellem virksomhed X og virksomhed Y, at virksomhed Y kun må behandle personoplysningerne efter dokumenteret instruks fra virksomhed X, medmindre det kræves i henhold til EU-retten eller medlemsstatens nationale ret, som virksomhed Y er underlagt. Virksomhed Y er imidlertid underlagt et tredjelandets lovgivning med ekstraterritorial virkning, hvilket i dette tilfælde betyder, at virksomhed Y kan modtage anmodninger om adgang fra myndigheder i dette tredjeland. Da virksomhed Y ikke er i et tredjeland (men en EU-virksomhed, der er omfattet af artikel 3, stk. 1, i GDPR), udgør videregivelse af oplysninger fra den dataansvarlige virksomhed X til den databehandlerende virksomhed Y ikke en overførsel, og kapitel V i GDPR finder ikke anvendelse. Som nævnt er der dog en mulighed for, at virksomhed Y modtager anmodninger om adgang fra myndigheder i et tredjeland, og hvis virksomhed Y efterkommer en sådan anmodning, vil videregivelsen af oplysninger blive betragtet som en overførsel i henhold til kapitel V. Hvis virksomhed Y efterkommer en anmodning i strid med den dataansvarliges instrukser og dermed artikel 28 i GDPR, skal virksomhed Y betragtes som en selvstændig dataansvarlig for denne behandling i henhold til artikel 28, stk. 10, i GDPR. I denne situation bør den dataansvarlige virksomhed X, inden den engagerer databehandleren, vurdere disse omstændigheder for at sikre, at den som krævet i artikel 28 i GDPR kun anvender databehandlere, der giver tilstrækkelige garantier for at gennemføre passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, således at behandlingen er i overensstemmelse med GDPR, herunder kapitel V, samt for at sikre, at der foreligger en kontrakt eller et retligt dokument, der regulerer databehandlerens behandling.